

Ο Γέροντας Μιχαήλ -Ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς στο Άγιο Όρος

[γ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#)

Υπάρχουν αληθινοί άγιοι σήμερα;

Απάντηση στο Μοναχό Βαραχία

Παρατηρείς τον κόσμο όπως είναι σήμερα και αναρωτιέσαι με κατάπληξη: Υπάρχουν αληθινοί άγιοι σήμερα; Εγώ θα σου γράψω για έναν απ' αυτούς, πού είχα την καλή τύχη να συναντήσω τελευταία. Αυτός είναι ο γέροντας Μιχαήλ πού ζει στη σκήτη της Θεοτόκου στον Άγιο Όρος.

Τον επισκέφτηκα με μια ομάδα προσκυνητών κατά την επιστροφή μου από τούς Αγίους Τόπους.

Φτάσαμε στη σκήτη την ώρα του εσπερινού. Ο γέροντας Μιχαήλ μας υποδέχτηκε σαν πατέρας, πολύ καλόκαρδα, κι αυτό μας γοήτευσε όλους. Μας οδήγησε πρώτα στην παλιά εκκλησία, μια από τις τρεις πού υπάρχουν στη σκήτη. Μας πήγε να προσκυνήσουμε την πολύ γνωστή εικόνα της Παναγίας, την ονομαζόμενη Γλυκοφιλούσα, μια θαυματουργή εικόνα, πού έχει και μεγάλη καλλιτεχνική αξία.

Σε καμιά άλλη εικόνα δεν έχει Ιστορηθεί ή Παναγία τόσο χλωμή όσο σ' αυτήν εδώ. Γλυκοφιλούσα ονομάζεται επειδή εικονίζει την Παναγία ν' ασπάζεται το χέρι του Ουράνιου Νυμφίου, του Χριστού. Πλησιάσαμε όλοι κι ασπαστήκαμε ένας ένας την εικόνα.

- Θα σας ασπαστεί κι Εκείνη! Θα σάς ασπαστεί κι Εκείνη! είπε ήρεμα ο γέροντας

Μιχαήλ, καθώς τα δάκρυα έτρεχαν ασταμάτητα στο πρόσωπο του. Αργότερα μας είπε:

- Έχω εδώ μαζί μου δεκαπέντε αδελφούς. Είναι όλοι τους ηλικιωμένοι κι αδύναμοι. Σήμερα οι Έλληνες δεν επιτρέπουν στους Σλάβους να έρχονται στο Άγιο Όρος. Πρέπει να φροντίζω τούς δεκαπέντε αυτούς αδελφούς σα να 'μουν κατά κάποιο τρόπο αντιπρόσωπος της Παναγίας σ' αυτόν τον τόπο, αυτή την εποχή. Για δύο πράγματα μόνο προσεύχομαι στο Θεό: Να κρατήσουμε την αγάπη, και μαζί μ' αυτήν, να μη μας λείψει το ψωμί.

Ο π. Μιχαήλ κατάγεται από τις Σέρρες. Από μικρό παιδί είχε την επιθυμία να γίνει μοναχός. Όταν του παρουσιάστηκε σε μια εκκλησία ο άγιος Νικόλαος και του είπε πώς θα γίνει πραγματικά μοναχός, ή χαρά του ήταν μεγάλη. Αμέσως άφησε τη μητέρα του και την οικογένεια του και πήγε στο Άγιο Όρος. Εκεί ζει ως σήμερα. Συνήθιζε να μας επισκέπτεται στην Αχρίδα. Μάζευε δωρεές για να συντηρήσει τους δεκαπέντε ηλικιωμένους μοναχούς του.

- Είμαι γέροντας στους γέροντες και πατέρας στους πατέρες, μας έλεγε. Πρέπει να τους διδάσκω, μα και να τους τρέφω, μ' όλο πού είμαι κι εγώ αγράμματος και αδύναμος. Πρέπει οπωσδήποτε όμως να τούς διδάσκω την αγάπη και να 'χω να τούς δίνω τουλάχιστο ψωμί. Αυτό είναι όλο πού κάνω, με τη βοήθεια της Παναγίας μας. Και δε θα μας εγκαταλείψει ή Γλυκοφιλούσα μας!

Έκανε τη λειτουργία για μας. Μετά του είπα:

- π. Μιχαήλ, πες κάτι στους ανθρώπους. Στάθηκε μπροστά στην Ωραία Πύλη και είπε:

- Θα σάς πω τρία διδάγματα:

α. Ο δρόμος πού οδηγεί στη σωτηρία είναι πιο στενός, απ' ότι είναι το φάρδος μιας τρίχας.

β. Όπου είναι ό νους σας, εκεί είναι κι ή πατρίδα σας.

γ. Στον κόσμο αυτόν ήρθαμε σαν σε αγορά, ν' αγοράσουμε κάτι καλό και να το πάρουμε μαζί μας στην πατρίδα μας. Αμήν.

Ή παρέα ενθουσιάστηκε με τη σύντομη αυτή διδαχή κι έτρεξαν όλοι να πάρουν την ευλογία του άγιου γέροντα.

Για τον εαυτό του δεν τον έννοιαζε καθόλου. Όλη του ή φροντίδα κι ή μέριμνα ήταν για τούς αδελφούς και το μοναστήρι. Αγωνιζόταν γι' αυτούς, τούς πρόσφερε πολλή αγάπη και λίγο ψωμί, δαπανούσε τις σωματικές του δυνάμεις και πέθανε σε μεγάλη ηλικία. Ή ψυχή του αναπαύεται τώρα στη βασιλεία των ουρανών, εκεί πού βασιλεύει ή Γλυκοφιλούσα.

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΑΙΤΙΕΣ ΠΟΥ ΜΑΡΑΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr